

ગ્રંથગત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ
પ્રસ્તાવના.

ન્યારે જામનગરમાં જાકરીય- હોલ ઇસ્નાશરી કહેવાતા મોજાઓએ ખુલ્લુ મેલ્યું, ત્યારે અમરેલીવાલા એદલજી ધનજી ત્રાપા તથા ઇસ્નાશરી વકતાઓએ ભાશણો દ્વારા એવું જાહેર કીધું હતું કે પીર સદરદીનની તેમ ઇસ્નાશરી મતમાં લાવવાની હતી. તેનો રદીઓ મારી તરફથી ઇસ્માઇલી-સીતારો માસિકમાં આપવામાં આવ્યો હતો. ત્યાર બાદ સદરહુ ઇસ્નાશરી લેખકે હાલમાં ખોજ પંથ દર્પણ નામનું પુસ્તક પ્રગટ કીધું છે, જેના પહેલા ભાગમાં મારા લેખ ઉપરે ટીકા કરી જાહેર માં મને વગેવવાની તેણે વ્યર્થ કાશેશ કરી છે. આ સાંભળીને જે હુ ચુપ બેસી રહું તો મારા બંધુઓ “Silence is acceptance” એ કહેણીને અનુસરીને માફ લખવું ખીન પાયાદાર અને તેનું લખવું વજનદાર ગણે. હું પોતે ધંધાદારી હોવાથી હમેશાં કામકાજમાં રોકાયેલો રહું છું. તેથી મને કાઈ વખત લખવાની કુરસદ મલે છે. એટલાજ કારણસર મેં મોટું પુસ્તક બહાર પાડવાનો મારો વિચાર પડતો મેલ્યો છે અને “આખી પંથની ઉત્પત્તિ” તથા “કરામતા પ્રીરકો” એ બે વીષયો ઇસ્માઇલી સીતારો માસિકમાં પ્રગટ કરાવ્યા છે. પણ આ વીષય સહેજ લાંબો હોવાથી તેમ એકજ વેળા પ્રગટ કરવાની તાકાદે જરૂર હોવાથી ઇસ્માઇલી-સીતારામાં આવવાને બદલે આ લઘુ પુસ્તકના આકારમાં- રજુ કીધો છે. જે લેખક પુસ્તક લખવાનો

ધંધો લઈ બેઠો હોય અને જેને ઉતેજન આપનારા વાણી હોય, તે જો લાંબો વખત રહીએ. આપવામાં ગાળે તો તે માટે ચર્ચા થાય ખરી! પણ મારા જેવા તેમ કરે તો સમજદાર વર્ગે દરગુજર કરવી જોઈએ. મેં ઇસમાઈલી-ભોમિએ નામનું પુસ્તક પ્રગટ કરીધું, તેને આજે લગભગ ૭ વરસ થયાં. તે પછી કોઈ બીજું ઉપયોગી પુસ્તક બહાર પાડ્યું નથી. એ ઉપરથીજ જાણવાનું બની આવશે કે મારી રોકાણ મારા કામકાજમાં ફેટલી બંધી હોવી જોઈએ. છતાં મારા લેખનો રહીયો આપનારને, જવાબ વખતસર આપવાની મને જે તક મળી છે, તે માટે હું મને પોતાને લાગ્યશાળી સમજીશું, આ પુસ્તક બહાર પાડવામાં મારી નેમ માત્ર એટલુંજ દેખાડી આપવાની છે કે જોગ્યો ઇસમાઈલી ન હતા, એવું કહેનારાઓ પાસે કોઈ જાતનો સંગીન પુરાવો નથી. મારી ફરજ બજાવતાં મને અત્યંત ખુશાલી ઉપજેછે અને તે માટે મને જેઓ ટેકો આપશે તેમનો અહેસાન હું કદી છુટી જઈશ નહિ, અને તેમની દીલસોજી તથા ઉતેજન મારા મગજમાં સદા યાદગાર રહેશે. છેવટે હું અંતઃકરણપુર્વક ઇચ્છુ છું કે મારા ખચરખાહ મીત્ર લેખકોને મારા લાઇબ્રેરીઓ દીલોજનથી મદદ કરે.

પ્રગટ કર્તા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૮૮૧ વાર્ષિક

પુસ્તકનું નામ ૨૬ ખોજાનો ઇસ્માઈલી નં.
૨૮૧૧?

વિષય સં ૩૭૨૫ ૭૩૬.૧૧

શું ખોજઓ ઇસમાઇલી ન હતા ?

ખોજ પંથ દર્પણ પહેલા લાંગના પાના પદ તેના કર્તા લખે છે કે “કાસમચલી લધાલાઈ નામના આગાખાની જમાતના લેખકે ઇસમાઇલી સીતારા મારીકમાં ખોજઓ કાણુ? એવા મથાળાં નીચે લાંખો લેખ લખ્યો હતો. તે લેખ લખવાનો ઉદ્દેશ ખોજનો અસલ ધર્મ ઇસમાઇલી સીધ્ધ કરવાનો હતો. પરંતુ તે લેખમાં તે ઉદ્દેશ પાર પાડવા માટે એક પણ ધર્મ શાસ્ત્રનું પદ આપવામાં આવ્યું નથી. માત્ર ધર્મ શાસ્ત્રમાં હીન્દુ ધર્મને લગતી જે માન્યતાઓ છે તે આખી એમ જણાવ્યું છે કે આવી માન્યતા ઇસનાઅશરીની હોય નહિ તેથી ખોજનો અસલ ધર્મ ઇસનાઅશરી નહિ પણ ઇસમાઇલી છે. આ બાબતમાં હું સમજી શકતો નથી કે જે પદો ઇસનાઅશરી અકાયદથી ઉલટાં હોય તે ઇસમાઇલીનાજ મનાય. વળી ઇસમાઇલી ધર્મ કાંઈ ઇસલામ મતથી જુદો મત નથી. તે એક ઇસલામી મત છે. માત્ર જે તફાવત હોય તો તે ઇમામત પુરતોજ હોય. બાકીની બાબતમાં તફાવત હોય શકે નહિ. તો પછી હીન્દુ ધર્મની માન્યતાને ઇસમાઇલી ધર્મ સિધ્ધ કરવાને રજુ કરવી એ હસવા જેવું નહિ તો બીજું શું?”

મહેરબાન વાંચકોને નમ્રતા પુર્વક હું અરજ કરીશ કે “ખોળખોળ કોણ છે” એ વીષય ઇસમાઇલી-સીતારાના ઇ. સ. ૧૯૦૯ ના જુન-જુલાઈ-આગસ્ટ-સપ્ટેમ્બર તથા ઇ. સ. ૧૯૧૦ ના માર્ચ માસના અંકોમાં પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે. તે ફરી વાંચી જવાની તસ્દી લેશે તો સચ્ચાઈ જણાઈ આવશે. વીષય ખતમ કરતી વેલા હસન ખીન સખ્યાહના કર્તા કે જેઓ ખોળ પંથ દર્પણના પણ કર્તા છે, તેમના પોતાના વીચારો ટાંકી દેખાડ્યા છે. તેઓ હસન ખીન સખ્યાહના પુસ્તકના પા. ૧૫૭ લખે છે કે “ખોળ લોકોની અસલ ઉત્પત્તિ સુન્નીમાંથી થઈ હતી એમ જે માનવામાં આવ્યું હતું તે ખરું ન હતું તેમજ મુંબઈમાં પ્રસિધ્ધ થયેલી શજરાની ચોપડીમાં ખોળ ધર્મની નીંદા કરી છે, તે પણ ખરી નથી. પણ મુંબઈની હાઈકોર્ટમાં તપાસ ચાલી ખોળનો અસલ ધર્મ શીયા ઇમામી ઇસમાઇલી દરેલ છે એજ ખરી વાત છે ” હું ધારું છું કે લેખક ફાંટાખાજ હશે. એક ઠેકાણે એક બાબત લખે છે અને બીજે ઠેકાણે તે બાબતને એકદમ તોડી પારે છે વખતે એમ પણ હોય કે હસન ખીન સખ્યાહનું પુસ્તક લખતી વેળા તેઓએ પુરતું જ્ઞાન મેળવેલું નહિ તેથીજ કાચુ કાંપી નાંખ્યું હશે. હવે તો ખોળ પંથ દર્પણ લખતી વેળા બાહોશ જ્ઞાની અનુભવી થઈ ગયા. માટે મારે પણ બહુજ વીચાર કરીને કલમ ચલાવવી પડે છે. પણ સજુર કુતરાની પુછડી વાંકી તે વાંકી પોતાનો કોકો ખરે કરવા માટે પછાડા મારવાજ પછી હાથ તોપણ મીયાં ભાઈની ટાંગ ઉંચીને ઉંચી સમજવી.

ખોજ પંથ દર્પણના કતાર મારી તરફથી લખાયલ અગર કોઈ જ્ઞાનનું પદ એવું ટાંકી દેખાડતે તો બહેતર થતે. હિન્દુ ધર્મને લગતી માન્યતા કયે ઠેકાણે મેં દરશાવી છે, તે જણાવવાની લેખક કૃપા કરશે તો બહેતર પ્રજાને સીધે રસ્તે દોરવવા જેવું થશે. પણ જે લેખકને આંધળાઓને દોરવવા હોય તેમને ખોટો રસ્તો હોય તો પણ સીધો લાગે. મેં તો માત્ર ગીનાનના પાઠો આઠ સાર ખેંચી દેખાડ્યા છે કે જે માન્યતાએ પદોમાં જણાવેલી છે, તે ઇસ્નાશરીઓ માન્યતા નથી? જે નીચે પ્રમાણે છે.

સાર ૧ લો:—પીર સદરદીને અલીને તારણ કરનાર તરીકે વર્ણવેલ છે, જે સીધ્ધાંત ઇસ્નાશરી મઝહબ કબુલ કરતું નથી,

સાર ૨ જો:—ઇસલામ શાહને હાજર ઇમામ ગણી તેને હઝરત અલી જેટલું જ માન આપવામાં આવ્યું છે. તેને અલીનો અવતાર નકલકી પાત્ર કહેવામાં આવેલ છે, ઇસ્નાશરી મઝહબ ખીજા ઇમામોને અલીનો અવતાર ગણતું નથી, તથા હઝરત અલી જેટલું માન આપતું નથી. તે તેને મુતીગિલ અમ્મ ગણે છે, જ્યારે ઇશ્માઇલી મઝહબ દરેક ઇમામને હાદીગિલ મહેદીનો લકબ આપી સાહેબુલ-અમ્ર ગણે છે. તેથી ઇસ્નાશરી મઝહબ ઇસલામશાહને હાજર ઇમામ તરીકે દરશાવી શકેજ નહિ.

સાર ૩ જો:—પીર સદરદીન ઇમામ ઇસલામ શાહના વંશ માટે ઇશારો કરેલ જણાય છે કે તેની નસલ ઇસમાઇલી છે અને નકલકી મૈલા મુરતઝાઅલીથી તેઓ ઉતરી આવેલા છે. એ સ્વર્ગના ધણીનું તુર સાહ નીઝારમાંથી આવેલ છે. ઇસ્નાશરી

મઝહુબ ઇમામ ઇસ્માઈલ તથા ઇમામ નીઝારના વંશજોને ઇમામો તરીકે કબુલ રાખતુંજ નથી.

સાર ૪ થો.—રહેમત તથા શફાઅતની ઉમેદ પરતક યાને હાજર નકલંકી એટલે કે ઇમામ પાસેથી રાખવામાં આવેછે, તે ઇસ્નાશરી મઝહુબ માનવાની સાફ ના પાડેછે. ચાર જુગની ખલકતને તારનાર ફકત એકજ નુર છે, જે ઇમામ-ઇસલામ-શાહમાં વ્યાપી રહ્યો છે. એ બાબત ઇસ્નાશરી મઝહુબથી ઉલટી છે.

સાર ૫ મો.—આલમોત ગદ તથા દેહલમ દેશમાં જન્મ પામેલા ઇમામોને અવતારી પુરૂશો તરીકે સમજવામાં આવ્યા છે, જે ઇસ્નાશરી મઝહુબથી તદ્દન ઉલટું છે.

સાર ૬ ઠો.—ઇમામની નસલ કાયમ છે, એવું અહિંયા દેખાડવામાં આવ્યું છે, જે ઇસ્નાશરી મઝહુબથી વીરૂધ્ધ છે.

સાર ૭ મો.—આ ઠેકાણે ઇમામને કાયમ ગણવા ઉપરાંત તેને હાજર જોમો કહેવામાં આવેલ છે, એટલે મૈલા મુરતઝા અલીનું નુર હયાત અને કાયમ છે. એ બાબત કબુલ કરવા ઇસ્નાશરી મઝહુબ આનાકાની કરેછે.

સાર ૮ મો.—જગતી જોત સિવાય ખીજની સેવા કરવા માટે પીર સદરદીન સાફ ના પાડે છે. જગતી જોતનો અર્થ એમ થાય છે કે ઇમામ ગયબ નથી, પણ હાજર અને નાજર છે. એ વાત ઇસ્નાશરી મઝહુબ માન્ય રાખી શકે નહિ

મને તો એટલા માટે અળતપી ઉપજે છે કે પીર સદર-
દીનના હજારો પાઠોમાંથી એકપણ પાઠ લેખક રજુ કરી શકતા
નથી કે જેમાં ઇસ્નાશરી ઇમામનું નામ હોય? જ્યારે તેઓ
પોતે એમ કહેવા નીકલ્યા છે કે “માત્ર જો તકાવત હોય તો
તે ઇમામત પુરતોજ હોય.” આજે “ખોજાઓ કાણ છે.” એ
વીષય લખ્યાને પાંચ વરસ થયા, જેનો રદીઓ તે પણ અધુરો,
કાચો અને પાયા વિનાનો છેક હમણા મલયો. અફસોસ!
ખોજા કામ તારી ઉપરે કાણુને દયા ન આવે? જેમ ડાકટરોમાં
ખપનાર નીમ હકીમો નીકલી પડ્યા છે, તેમ વીદવાનોમાં ખપનાર
ડોળગાળું, ખીસાલરૂ, નીમ મુદ્દલાં ગાજી રહ્યા છે. પણ કહેવ-
તમાં છે કે “નીમ હકીમ ખતરે જન વ નીમ મુદ્દલાં ખતરે
ઇમાન” એટલે કે અરઘા હકીમ જીવના જોખમ અને અરઘા
મુદ્દલાં ઇમાનની ધાસ્તીમાં લાપી મેલેછે. સોનાનું ઢોલ ચઢાવ-
વાથી કાંઈ સોનું ખતી જતું નથી. જ્યારે સોનું છાપગર પાસે
જાય અને ચોકસ ટચની છાપ મળે, ત્યારેજ સોનું કહેવાય છે.
આજકાળ કેટલાક સોનીઓ એવા ફેશનેબલ દાગીના બનાવવા
નીકલી પડ્યા છે કે છપાવવાની ચોખી ના પાડેછે અને સોનાની
ગેરંટી આપેછે. તેમના ફંદામાં ઘણી ખરી ખોજા બાનુઓ
ફસવા લાગી છે. દાગીનો પાછો લાવશે તો મજૂરી કાંપી લઈને
પૈસા મુજરે આપશું. ગીનીના સોનાની બોલી અને ૧૮ કેરેટનું
સોનું ઊતરે એમ મારો પોતાનો જાતિ અનુભવ કહેછે. એવો
કાણુ ગાંડો હશે કે મજૂરી ગુમાવીને પાછો આપવા જશે, સોનામાં

તોલે એ રૂપીઆ માર તો ખરી. તેવાજ તમારે હાલના જમા-
નાના કેટલાક અંધકર્તાઓ સમજી લેવા. તેમના સપાટામાં ભોળા-
ભટ અજ્ઞાન આવી ગયા છે, એટલુંજ નહિ પણ સુધરેલા
કેળવાયલાં પણ ધર્મ જ્ઞાનથી ના વાકેફ લોકો પણ આવી જાય.
અદલાહો અકબર! ખુદા ખયર કરે! પરદા પહેલા બાબ પહેલા
ખતમ હુવા! બીજો પરદો નીચે મુજબ શુર થાય છે.

બીજા પંથ દર્પણ પહેલા લાગના પાઠ પદ-૭ કતાએ
વળી વીચીત્ર વળણ પકડી છે.

તે મુંબઈની ક્લાર્ક કોર્ટના જડજોના ચુકાદાઓ ઉપરે નકામી
નુકતે ચીની કરી એવા અભિપ્રાય આપવા ખેડો છે કે જેથી મારે
તો શું પણ જાહેર પ્રજાને પણ એ લેખક માટે નબળા વિચારો
ખેસે. બ્રીટીશ ન્યાય ફટલો બધો અપક્ષપાત છે, એ સર્વ કોઈ
જાણે છે. જે કોઈ જડજની ભુલ દેખાડે, તે શમ્શ જડજ કરતાં
વધુ બાહોશ હોવો જોઈએ, અથવા તો એક જડજ બીજા
જડજની ભુલ દેખાડી શકે. પણ એક સાધારણ બુદ્ધિ ધરાવનારો
માણસ કોઈ જડજના ચુકાદા ઉપરે ચુંચણા નાંખે યાને પોતાની
મતલબની બાબતોને જ્યાં ટેકા મળતો હોય તેને વાજબી ઠેરવે
અને ટેકા ન મળતો હોય તેને ગેરવાજબી ઠેરવે, એ અણગટતું
લેખાય. એવી ટીકા કરવાનો કોઈને પણ હક નથી. તેમ જડજનો
કહેવાનો હેતુ એક હોય, તેને બીજા રૂપમાં કહી દેખાડે, અથવા
અનર્થ કરે, એ શું ઇન્સાફ છે કે? હવે વાંચક વર્ગ કતાના
નીચલા વાક્યો તરફ નજર દોડાવશે તો મોટી કૃપા થશે.

મુંબઈ ખાતેથી પ્રગટ થતા ઇસમાઈલી સીતારા માસિકના પુસ્તક ૧ લા ના પુષ્ટ ૨૭૨ ઉપર મી. કાસમઅલી લઘાલાઈ એમ લખે છે કે:-

“તેઓ એમ કહેવાને નીકળ્યા છે કે ખોળ સુન્ની નથી શીઆ છે ખરા પણ ઇસનાશરી!!! જો કે બધા એક સરખી રીતે કબુલતો રાખતા જાય છે કે તેઓને હિન્દુમાંથી વટલાવનાર પીર સદરદીન હતા, તો શું હવે પીર સદરદીન તીનાશરી હતા? હવે આજથી ૪૦ વરસ ઉપર કહેનારા કયા ઉંઘમાં હતા કે ‘ખોળ કેસની’ સુનાવણી હાઈ કોર્ટમાં ચાલી, તેમાં એક પણ સાક્ષી કે વકીલ બારીસ્ટર કે જડજને એમ બોલ્યા નથી કે તીનાશરી શું ચીજ છે કે ખોળ કામને તે શબ્દ સાથે શુ લાગે વલગે છે.”

મી. કાસમઅલીના પ્રશ્નનો ઉત્તર તદ્દન સ્હેલો છે. ફરી-યાદીએ માત્ર શીઆ ખોળ તથા શીઆ આગાખાનનો હક ઊઠાવી દેવા ફરીયાદ કીધી હતી. તેથી ખુદ ફરીયાદીને, સાક્ષીને, વકીલ બારીસ્ટરને કે જડજને તીનાશરી કે ઇસમાઈલી શબ્દની ભાંજગડમાં ઊતરવાની કાંઈ જરૂર ન હતી અને તે ઊતરે પણ શાના! ફરીયાદી જે ખુલાસો માંગતો નથી તે ખુલાસો આપવા કોર્ટ શા માટે તૈયાર થઈ જાય. કોર્ટ તૈયાર થઈ નથી, તેજ જણાવેછે કે કોર્ટને તેવા સવાલમાં ઊતરવાની કાંઈ જરૂર જણાઈ નથી અને તેથી મી. કાસમઅલીનું કહેવું કે તીનાશરી શબ્દ વિષે કેમ કોઈ બોલ્યું નહિ તદ્દન નકામું છે. જજ ખોળનો અસલ ધર્મ શીઆ કે સુન્ની એટલુંજ નક્કી કરવા માંગે છે,

આ પ્રશ્નની તપાસમાં માત્ર શીઆ તથા સુન્ની વચ્ચેનો તફાવત જાણવાની તેને જરૂર હતી. સુન્ની મત જે ફરીયાદી જાણાવેછે તે અને શીઆ મત પ્રતિવાદીઓનો છે તે એમ મનાવું ચાલ્યું છે. મતભેદ કે જજે જે ધર્મ સીધ્ધ કરવાનું કામ હાથ ધર્યું હતું તે ઇસમાઇલીનું હતું તે માનવું એક પણ દ્રષ્ટિથી વ્યાજબી નથી. વળી પ્રતિવાદીઓ તરફથી જે બચાવ કરવામાં આવેછે, તેમાં પણ તેઓ ઇસમાઇલી ધર્મ હોવાનું હાથ ધરતા નથી. માત્ર શીઆ ધર્મ હાથ ધરેછે.

કહેવત છે કે જ્યાં લોભીઆ વસે ત્યાં ધુતારાઓ ભુખે ન મરે. કોઈ સારું પુસ્તક આઠ આનાની કીમતનું મલતું હશે, તો મારા હમદીન લાઇઓ ખરીદ કરવા અચકાશે. પણ જે પુસ્તકમાં ખોટું સાચું મસાલાવાલું લખાણ હશે તો તેટલી કીમતનું બલકે તેથી વધારે કીમતનું હશે, તોપણ મંગાવવા ભુલશે નહિ. આ વીસમી સદીના જમાનામાં સુધારો કહેવાય કે કુધારો! પણ કાંઈ નહિ! આખરે પાપનો ઘડો ફુટ્યા વગર રહેતો નથી. તેમ કોઇનું ધર્મીંગ લાંબે વખતે પણ જાહેર થઈ જાય છે. જ્યારે સીંહ જેવા શુરવીરોને છુપાઇને એકાંતમાં બેસવાની ફરજ પડે ત્યારે “હમ બડે સીપાઈકે લડકે” જેવા પાપડ તોડનારા બહાદુરોમાં પોતાને ખપાવવા માટે બહાર પડે તેમાં નવાઇ નથી.

એ બાબતો કોઇથી અજાણ નથી કે પહેલા ખોળ કેસમાં ફરીયાદી પક્ષે નામદાર આગાખાનનું ઇસમાઇલી ઇમામ તરીકેનું

ધાર્મિક વડપણ સ્વીકારવા ના પાડી અને દંસોંધ ઉપરનો તેમનો હુક ઉડાવી દેવા માટે દાવો માંડ્યો હતો. પ્રતિવાદીઓએ પોતાને શીઆ ઇમામી ઇસમાઇલી શીરકાના જણાવ્યા હતા અને નામ-દાજ જડજ સર જેસફ આરનોલ્ડે ચુકાદો આપતી વેળા ખુલ્લે ખુલ્લું કહી દીધું હતું કે ખોજાઓનો અસલ ધર્મ શીઆ ઇમામી ઇસમાઇલી છે. મરહુમ રાઇટ ઓનરેબલ સર. એચ. બારટલી. ઇ. ફરીયરે ઇ. સ. ૧૮૭૫ માં લંડન ખાતે પ્રગત થતાં મેકમીલન મેગેઝીનના આગસ્ટ તથા સપ્ટેમ્બરના અંકોમાં નં. ૨૦૨ ને ૨૦૩ માં ખોજાઓનો એહવાલ ઉપર જે લેખ પ્રગળ્યો છે, તેનો નીચલો ગિતારો જાણવા જોગ થઇ પડશે

“ The Judge (Sir Joseph Arnold next investigates the question, Who & what are the khojas, and what have their relations with the hereditary Imams of the Ismailis, the ancestors of the Aga khan ?”

“ Upon the whole, he comes to the conclusion that the Khoja community is a sect of people whose ancestors were Hindu in original, which was converted to and has throughout abided in the faith of the Shia Imami Ismailis, and which has always been and still is bound by ties

of spiritual allegiance to the hereditary Imams of Ismailis. ”

નામદાર જડજ (સર જોસફ આરનોલ્ડ) જે ખીજો સવાલ તપાસે છે તે એ છે કે ખોજખો કોણ અને કેવા છે? અને નામદાર આગાખાનના વડવાઓ ઇસમાઇલી ખોજ વંશપરમપરા ઇમામો સાથે શું સંબંધ ધરાવે છે છેવટે તે એવા નીર્ણય ઉપર આવે છે કે ખોજ કોમ તે લોકો છે કે જેના વડવાઓ અસલ હીંદુ હતા, જેઓ શીઆ ઇમામી ઇસમાઇલી ધર્મમાં વટગયા હતા અને દરોઅસ્ત તે ધર્મને વળગી રહ્યા હતા, તથા જેઓ ઇસમાઇલીઓના વશપરમપરા ઇમામો સાથે આત્મીક તાબેદારીની ગાંઠથી હમેશાં અને હજીસુધી બંધાયેલા છે

શું નામદાર જડજના ઉપલા શબ્દો ખોટા છે કે? અગર ખોજખો શીઆ ઇસ્નાશરી ઇમામોને માનતા હોય તો ઇસ્નાશરીનું નામ જડજ સાહેબ લીધા વગર રહેતે કે? આખા જડજ મેંટમાં કોઈ ઠેકાણે તીનાંશરી કે ઇસ્નાશરી શબ્દ નજરે પડે છે કે? જ્યારે ઇસમાઇલી શબ્દ ઠેક ઠેકાણે વાપરવામાં આવ્યો છે. તે ઉપરથી સાફ માલમ પડી આવે છે કે વાદી પક્ષની નેમ ખોજખોને સુન્ની ઠરાવવાની હતી અને પ્રતિવાદી પક્ષની નેમ ખોજખોને શીઆ ઇમામી ઇસમાઇલી ઠેરવવાની હતી. પણ આંધળાને આરસી આપો તો નકામી છે અને બહોરાથી વાત કરવી માથુ કુટવું ખરાબર છે.

ખોજ પદ્મ દર્પણના ભાગ પહેલામાં પા. ૮ તેના કર્તા

નામદાર આગાખાન આગા શાહ હસનઅલીનો પત્ર કે જે ઇ. સ. ૧૮૬૧ ના તા. ૨૦ મી અક્ટોબરે બહાર પાડવામાં આવ્યો હતો, તેનો સ્વીકાર કરતા જણાવે છે કે.---

“ આ પત્રમાં આગાખાન એવી ખાહેશ બતાવે છે કે પોતાના પાક વડવાઓનો ઇમામીઓનો ધર્મ ખોજ લોકો માને (એટલે કે શીઆ ઇમામી ઇસમાઇલીનો ધર્મ) લગન, ગુસલ, અને દાટવાની ક્રીયા સંબંધી તેઓ તે પ્રમાણે ચાલે એમ કરવાનો તે સંબંધ એવો જણાવે છે કે વર્તમાન પત્રમાં ખોજઓ સંબંધી એવી ખીના તેના જવામાં આવી હતી કે તેઓ સુન્ની છે અને કોઈ એક શખ્શ (એટલે પોતે) તેઓને ઇમામીયા ધર્મ પાળવાને આપ ખુદીથી બોલાવે છે. તેથી તેણે આ કાગળ તૈયાર કર્યું કે અગ્રેજ હકુમતમાં સર્વ કોઈને પોતાની મરજી પ્રમાણે ધર્મ પાળવાને છુટ છે. માટે જે ખોજઓ શીઆ ઇમામી ઇસમાઇલી ધર્મ પાળે છે તેઓ ખુદી રીતે હવે ધર્મની રીત પ્રમાણે ચાલે, કે જે ધર્મ તેઓના વડવાઓ લગન મૈયત ઇત્યાદી સંબંધી છુપી રીતે પાળતા હતા એક કારી ચાપડીમાં સહીઓ લેવાને વાસ્તે તે કાગળ ચાપડીની શુરૂઆતમાં લખેલો હતો અને તેને છેડે એમ હતું કે હવે જે મારો હુકમ માનવાને રાજી હોય તેઓએ એની ઉપર સહી કરવી કે હું તેને ઓળખું.”

કેમ માનવાંતા વાંચક સાહેબો ! શું ધાર્યું ! આજે આંધળા દેખતા થાય છે ! પણ જ્યારે દેખતા આંધળા બને, ત્યારે શું સમજવું ! જે ગ્રંથ કર્તા પોતે આંધળો હોય, તે ખીજને માર્ગ

કેમ દેખાડી શકે? આંધળો તો બીજાઓને આંધળા બનાવવાની કોશિશ કરે. એનો ખુલાશો નીચલા દ્રષ્ટાંતપરથી મળી શકે છે.

“ એક ગામમાં નકટો હતો, તેને લોકો હમેશાં ચીડવતા હતા. જ્યારે તેનાથી સહન ન થઈ શકાયું, ત્યારે તેણે વીચાર કીધો કે બીજાઓને નકટા બનાવવા. તેથી તેણે એવી યુક્તિ રચી કે ગામના મેદાનમાં જઈ એક કોરે આસમાન તરફ નજર કરી બિભો રહ્યો. તેની આગળથી પસાર થતાં માણસો તેને પુછવા લાગ્યા કે ભાઈ શું જુઓછો? જવાબ આપ્યો કે ઓહો શું કુદરતની અદ્ભુત શક્તિ દેખાય છે. લોકોએ પુછ્યું પણ ભાઈ વાત તો કર કે શું છે? ખુદાનું નુર યાને પરમેશ્વરનો પ્રકાશ આકાશ તરફ નજરે પડે છે લોકોએ કહ્યું કે ભાઈ અમને તો કાંઈ બી દેખાતું નથી. તેણે ઊત્તર આપ્યો કે તમોને તે ક્યાંથી દેખાય. તમને તમારો નાક આડે આવે છે. જો મારી માફક તમારું નાક કપાયલું હોય, તો સાફ સાફ જણાઈ આવે. લોકોએ ભોલવાઈ જઈ પોતાના નાકો કપાવ્યા, પણ કાંઈ દેખાયું નહિ. તેઓ તેને ઠપકો આપવા લાગ્યા, અને શોર બકાર કરવા લાગ્યા. ભાઈ જુઓ તમો એમ કરશો તો ફજેતી મારી એકલાની નહિ, પણ તમારી પણ સાથે થશે. માટે ગુપચુપ રહી જાઓ આખા ગામને તમો એવી રીતે સમજાવી નકટો બનાવશો તો તમને કોઈ નકટો નહિ કહેશે.

જ્યારે આગા શાહ હસનઅલીના પત્ર ઉપરે સહી કરનારાઓ આજે એમ કહે કે અમો અમારો ધર્મ અસત્તથી શીઆ ઇસ્ના-

શરી પાળતા આવ્યા છીએ, તે જાહેર રીતે અંગીકાર કરીએ છે અને જ્યારે આગા શાહ હસનઅલીના પત્રમાં તે નામદાર પોતે પોતાનો ધર્મ શીઆ ઇમામી ઇસમાઇલી યાને ઇમામીયા જણાવે ત્યારે તેઓ શીઆ ઇસ્નાશરી ધર્મ પાળતા હતા, એમ લખવું એ કેવળ અકલ, દાનાઈ, ડહાપણ, સમજથી ઉલટું છે. સત્ય ધર્મ તેજ છે કે જેનો પાયો અકલ ઉપરે રચાયેલો છે. માટે સત્યતા પ્રહણ કરનારાઓને લાજમ છે કે જે ચીજ અકલ માનવા ના પાડે, તેનો સ્વીકાર કરવો નહિ અને જ્યાં સુધી પોતાની ખાત્રી ન થાય ત્યાં સુધી કોઈ ચીજ અખતીયાર કરવી એ નાદાની, એ વકુરી, જાહેલીયત નહિ તો બીજું શું? મુખ્ અકકલનો દુશમન ગણાય છે. પ્રખ્યાત ફારસી શાયર શેખ સાદીએ પંદનામામાં કહ્યું છે કે.—

દીલા ગર ખેરદ=મન્દી વ હુશયાર,
મકુન સો=હખતે જાહેલાં અખતીયાર.

ઓ જીવ ! તું ડાહ્યો અને હુશીયાર હોય તો અજાન લોકોની સંગત કરતો નહિ.

એ જાહેલ ગુરી=ઝન્દેહ ચું તીર બાશ
નયામીખતેહ ચું શકરો શીર બાશ.

અજાન લોકોથી તીર માફક તું નાસી જા અને ખાંડ અને દુધ જેમ મળી જાય છે, તેમ તેમના સમાગમમાં આવતો નહિ.

પુસ્તક એ માણસનો સોયતી છે માટે અજ્ઞાન લોકોના હાથે લખાયલા પુસ્તકો વાંચવા એ અજ્ઞાન લોકોની સગત કરવી યા તેન સમાગમમાં આવ્યા બરાબર છે. કારણ કે દાવપેચ રમનારા લેખકન પીચારો એક વેળા કુમળા મગજમાં ઠસી ગયા તો પછી તેને બહા કાઢવા મુશ્કેલ થઈ પડે છે કારણ કે એક રોપો માણસ પોતાન બળે જમીનમાંથી ખેંચી કઢાડે છે, જ્યારે એક ઝાડ કુદા વિના કપાતું નથી અને તેનું મુળ એમને એમ અંદર રા જાય છે.

ઓ કામના અકાબરો ! ખચર ખાહો અને દીલસોજ નરો !
ઓ બુધ્ધિશાળી સુકાનીઓ ! આ સમય એવો છે કે તમાર નીચલી કારસી ખચત મુજબ અમલ કરવાની હવે દીલ કરવી જોઈતી નથી.

દરખતી બપરવર કે બાર આવરફ,
બીબી બર અન્દાઝ કે બાર આવરફ.

યાને

જે ઝાડ ફળદ્રુપ હોય તેની માવજત કરો યાને સંભાલ લ્યો
અને જે કાંટા પેદા કરે તેના બીજને ઉખેડી નાંખો.

સમાપ્ત.

